

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12018/2022
15.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Конаков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гжрр1 37/22 од 16.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гжрр1 37/22 од 16.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Прр1 380/20 од 06.12.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужилци, на име имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати износ од 42.460,00 динара са законском затезном каматом за период од 01.02.2005. године до 12.03.2009. године у износу од 312,88 динара. Одбијен је као неоснован захтев тужилце за исплату законске затезне камате на износ од 42.460,00 динара од дана подношења тужбе до исплате. Обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 46.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гжрр1 37/22 од 16.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужене и преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужилци због повреде права на суђење у разумном року исплати накнаду имовинске штете у износу од 42.460,00 динара и износ од 381,54 динара на име законске затезне камате за период од 01.02.2005. године до 12.03.2009. године, као и да јој накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужилце није дозвољена.

Тужба ради накнаде имовинске штете поднета је дана 24.11.2020. године, са захтевом за исплату износа од 42.460,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

У конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП), одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић